

Kur'ân'ı açıktan okuyan yiğit sahâbi

Kur'ân'ı açıktan okuyan yiğit sahâbi: Abdullah bin Mes'ûd hazretleri, Mekke'de Kur'ân-ı Kerîm'i müşriklerin karşısında ilk defa açıktan okuyan sahâbîlerden biri olarak bilinir. O günlerde Müslümanlar ağır baskı altındaydı. Kur'ân'ı açıktan okumak, yalnızca bir tilavet değil; aynı zamanda küfre, zulme ve korkuya karşı imanla dik duruşun ilanıydı.

Ashâbın Endişesi

Bir gün Ashâb-ı kirâm kendi aralarında konuşurken içlerinden biri, "Resûlullah'tan başka kimse müşriklerin karşısına çıkıp Kur'ân'ı açıktan okuyamadı. Bunu yapacak biri yok mu?" dedi. Bunun üzerine Abdullah bin Mes'ûd hazretleri hiç tereddüt etmeden, "Ben okurum" diye karşılık verdi. Sahâbîler, onun zayıf ve himayesiz oluşunu düşünerek, "Biz sana zarar vermelerinden korkarız. Kabile desteği güçlü olan biri okusun" dediler. Fakat o, "Bırakın gideyim. Siz dua edin. Allahü teâlâ beni korur" diyerek kararlılığını gösterdi.

Rahmân Sûresi'nin Yükselen Sesi

Ertesi gün Makâm-ı İbrâhim'in yanına gitti. Müşrikler Kâbe çevresinde toplanmış hâlde bulunuyorlardı. Abdullah bin Mes'ûd hazretleri Besmele-i şerîfe çekti ve yüksek bir sesle, "Er-Rahmân. Alleme'l-Kur'ân..." diyerek Rahmân sûresini okumaya başladı. O anda Mekke'nin meydanında yalnız bir ses yükseliyordu; fakat o ses, bir insanın değil, imanın cesaretinin sesi idi.

Zulme Karşı Sarsılmayan İman

Müşrikler, Kur'ân'ın açıktan okunmasına tahammül edemediler. Hep birlikte üzerine yürüdüler; onu tekme tokat dövdüler. Yüzü gözü yara bere içinde kaldı. Fakat Abdullah bin Mes'ûd hazretleri, sanki kendisine hiçbir şey yapılmıyormuş gibi Kur'ân okumaya devam etti. Bedeni darbeler alıyordu; fakat kalbi Allah'a bağlı olduğu için ruhu sarsılmıyordu.

Müşriklerin Aczi

Okumasını bitirip Ashâb-ı kirâmın yanına döndüğünde onlar, "Korktuğumuz başımıza geldi. Bir daha gidip onların yanında okuma" dediler. Fakat Abdullah bin Mes'ûd hazretleri, "Hayır, yine gidip okuyacağım. Ben müşrikleri ilk defa böyle perişan gördüm. Onların âcizliği beni sevindirdi. Bana yapılan işkencelerden acı duymuyorum" dedi. Çünkü o, asıl kuvvetin kolda, kabilede ve servette değil; imanda, teslimiyette ve Allah'a güvenmekte olduğunu görmüştü.

Maksadın Hâsıl Oluşu

Ertesi gün yine gitti ve yine Kur'ân okudu. Müşrikler tekrar saldırdılar, onu hırpaladılar, hatta

kızgın çöllere yatırıp işkence ettiler. Fakat o okumaya devam etti. Nihayet müşrikler çaresiz kaldılar. Genç, zayıf ve çelimsiz bir çoban olarak görülen Abdullah bin Mes'ûd hazretleri, iman kuvvetiyle Mekke'nin sözde büyüklerini küçük düşürmüş, onların Kur'ân karşısındaki aczini ortaya koymuştu. Maksat hâsıl olmuştu. Bu sebeple sahâbîler, onun kendisini tekrar aynı tehlikeye atmasını uygun görmediler.

Nefsin Hissesi: Cesaret İmandan Doğar

Nefis, kuvveti bedende, makamda, parada ve çevrede arar. Bu kıssa ise gösteriyor ki hakiki cesaret, Allah'a dayanmakla meydana gelir. Abdullah bin Mes'ûd hazretleri dışarıdan zayıf görünüyordu; fakat içindeki iman, müşriklerin korktuğu bütün kabile kuvvetlerinden daha güçlüydü.

Nefsin Hissesi: Hak Uğruna Bedel Ödenir

Nefis rahat ister, incinmek istemez, insanların tepkisinden korkar. Fakat hak yolunda yürüyen kimse bazen ayıplanmayı, hor görülmeyi, hatta eziyeti göze alır. Çünkü Allah rızası için çekilen zahmet, nefsin hoşuna gitmese de ruhu yükseltir.

Nefsin Hissesi: Zalim Aslında Zayıftır

Nefis, zalimi güçlü zanneder. Halbuki müşrikler kalabalıktı, fakat bir sahâbînin Kur'ân okuyuşuna tahammül edemediler. Demek ki zulmün bağırması kuvvetinden değil, korkusundandır. Hakikat karşısında titreyen bâtil, öfkesini şiddetle göstermeye çalışır.

Nefsin Hissesi: Allah'a Güvenen Yalnız Kalmaz

Nefis, "Ben tek başıma ne yapabilirim?" der. Abdullah bin Mes'ûd hazretleri ise tek başına meydana çıktı; fakat aslında yalnız değildi. Çünkü kalbi Allah'a dayanmıştı. Kul Allah'a tevekkül ederse, insanların çokluğu onu ezemez.

Nefsin Hissesi: Kur'ân Sadece Okunmaz, Yaşanır

Bu hâdise bize şunu öğretir: Kur'ân okumak yalnız dil işi değildir; kalp, cesaret, sadakat ve teslimiyet ister. Abdullah bin Mes'ûd hazretleri Rahmân sûresini sadece sesiyle değil, hâliyle de okudu. Onun yaralanan bedeni bile Kur'ân'a sadakatin şahidi oldu.

Nefsin Hissesi: İzzet Allah Yolundadır

Nefis, izzeti insanların alkışında arar. Halbuki gerçek izzet, Allah'ın razı olduğu yerde durabilmektir. Abdullah bin Mes'ûd hazretleri müşriklerin gözünde küçük görülen biriydi; fakat Allah katında yücelenlerden oldu. Çünkü izzet, halkın büyütmesinde değil, Hakk'ın kabulündedir.

Ey Nefsim!

Sen daha hakkı konuşurken, “O ne der, bu ne düşünür?” korkusuyla titriyorsan, sahâbîlerin yolunda olduğunu nasıl söyleyeceksin?

Onlar darlık zamanında Kur’ân’ı meydanlarda haykırdı. Sen genişlik zamanında bir hakikati söylemekten çekiniyorsan, önce cesaretini değil imanını sorgula.

Çünkü sahâbî yolu, insanların alkışını değil, Allah’ın rızasını tercih edenlerin yoludur.